

RESA MED PRO TILL SLOVENIEN 17 - 24 SEPTEMBER 2017 17 september Målet var Portoroz i Slovenien, när 43 pigga PRO:are äntrade bussen kl. 05.30. Inga sura miner, trots den tidiga morgonen. Chaufför var ”vår egen” Bojan, vilket borgade för en trygg resa. I Malmö steg vår reseledare Ingrid på, och så bar det i väg. Färden gick över Öresundsbron och i höjd med pilonerna höjdes glaset för den obligatoriska skålen och resan kunde börja. Målet var nu Gedser, där vi tog färjan över till Rostock. Efter två timmar var vi i land och snabbt ute på Autobahn. Ingrid Tornqvist hade diktat en visa, som vi sjöng i blandad dur och humöret blev på topp. Efter det sjöng vi visan som Benny diktade till fjolårsresan, nu omarbetad till en nyare version, där han fick in staden Portoroz. Nu hade vädret slagit om till sol och efter att ha styrkt oss med mat och dryck på en vägkrog längs Autobahn, så fortsatte resan. Stopp då och då för bensträckare, kaffe med eller utan dutt (mest med) samt toabesök, så var vi framme vid vårt övernattningsställe i Himmelskrohn, hotel Fichtelgebirge, framåt 21-tiden. Snabbt upp på rummen med väskorna och så ner i restaurangen, där vi serverades kantarellsoppa och en fiskrätt. Eftersom vi var sena och personalen fått vänta på oss, så hade de bråttom att duka av, så de nästan ryckte tallrikarna ifrån oss. Det gjorde oss ingenting, förr alla var trötta, efter att ha gått upp i ottan och sedan tillbringat dagen på tyska Autobahn, så vi längtade till sängen. 18 september Vaknade tyvärr till ösregn! God frukost intogs, innan vi kl 07.30 började vår färd mot Portoroz. Ingrid, vår reseledare kallade resan på Autobahn för ”motorvägsromantik”, men jag har svårt att se det romantiska i det hela, i mitt tycke ett ganska monotont harvande på väg till målet. Så stannade vi återigen och Bojan och Ingrid bjöd på vad hon kallade ”korvsymfoni”. De hade under färden kokt korv, som de dukade upp tillsammans med bröd, bier eller vin och därefter kaffe med Bojans ”hembakade” kakor. Det smakade mums fillibabba! Agneta läste högt ett kåseri, som hette ”Bussresan”, en dråplig historia i bästa Tage Danielsonstil. Nu hade vädret slagit om, och det hade blivit 17 gr, lägg därtill ett underbart alplandskap, eftersom vi nu var inne i Österrike, så vi njöt! Men glädjen blev kortvarig. När vi körde över gränsen till Slovenien så 1. Regnade det. 2. Maja trampade i en hundskit, så Bojan fick ta fram rengöringsmedel för att städa bussen och 3. Ingrid drabbades av hicka. Det blev muntert i bussen, men inte kul för henne. Äntligen var vi framme vid vårt hotel Riviera i Portoroz. Vi fick våra rum och sedan direkt ner till matsalen, där en buffé väntade. Väl där blev det underhållning av slovenska dansare och det bjöds på glad musik, men tyvärr var det alltför högljutt. Efter det väntade sängen! 19 september Efter en stärkande sömn vaknade vi även denna morgon till det som vi minst av allt önskade på semestern, nämligen till ett ihållande ösregn, Regnkapporna kom på, eftersom det var planerat en båtutture till den närliggande staden Piran. Nåväl i båten fick vi ett glas Limoncello, så vi tinade upp något. Färden tog en halvtimme och ingen blev sjösjuk som tur var. Väl där, i denna säkert förtjusande stad i sol och med italienska influenser, fick vi fri tid att se oss omkring, men alla hade bara ett för ögonen, nämligen att komma inomhus. Så barerna i gränderna fylldes snabbt av frusna sandbybor, som värmdes sig med bier eller cappuccino. På utsatt tid hämtade Bojan oss och körde oss till hotellet, där en del tog siesta, andra kopplade av i poolen och några shoppade. Kl. 19.00 var det mat och även denna dag var det buffé och mycket gott att välja på. 20 september I dag var det inget gemensamt program på fm, några passade på att ta bussen till Piran, eftersom det nu var fint väder, så man kunde njuta av staden. Hade man ork, så kunde man klättra de många trappstegen upp till kyrkan, där man hade utsikt över staden. En del passade på att göra fynd i affärerna i Portoroz. Eftersom det var eftersäsong, så var priserna reducerade, många av dem till halva priset, något som inte var fel. Kl 13.30 väntade Bojan med bussen utanför hotellet, för att ta oss till en ort som hette Coper, där vinprovning väntade. Färden gick genom små byar och vi kunde se vyer av en mycket frodig grönska, Slovenien är känt för att vara mycket grönt. När bussen stannade, tittade en finne in i bussen och styrkt av vinet, sjöng han en finländsk fosterlandsång på svenska. Kul episod! Vi mottogs av en guide, som hälsade oss välkomna och berättade om Vina Copet, som var privatägt av tre

familjer. Vi fick se hur vinet lagrades i stora ektunnor, s.k. biracker, för att bevara smaken. I ståltunnor bevarade inte vinet samma smak. Därefter var det dags för provsmakning. Vi fick smaka ett vitt och två röda samt ett dessertvin (som var dyrast). Smaken är olika, men de flesta var överens om, att det vita och dessertvinet smakade bäst. Därefter besöktes shopen och vi kunde inhandla det vi tyckt om. Sen eftermiddag var vi åter på hotellet och några tog ett kvällsdopp andra en drink före maten, innan det åter var dags för den smakrika buffén, som inte blev enformig, eftersom rätterna byttes ut varje dag. Efter maten gick några till casinot, som var beläget vid sidan av hotellet, men vad jag kunde förstå, så blev de inte rika. En kvällsdrink i hotellobbyn och så var denna dag till ända denna dag två i Portoroz. 21 september Efter en god frukost väntade en utflykt till Postojnagrottan, som har världens längsta grottsystem. Väl där väntade vagnar, som skulle transportera oss in i grottan ca fyra km och sedan väntade en promenad på drygt en km. Synen i grottan var mäktig och liknade ett trollandskap, som inte ens John Bauer kunde överträffa. Stalaktiter i alla formationer hängde ner från taket och underifrån kom stalakmiter och ibland möttes de. I grottan fanns även ett sällsamt djur, som såg ut som en blandning mellan en fisk och ödla. Proteus, var det latinska namnet och det sades att den inte behövde äta mer än vartannat år (fan tro´t) I närheten av grottorna rann floden Piva, och där på flodbäddarna har man i alla tider utvunnit salt. Så var vi åter på hotellet och kvällen och middagen, liksom de andra dagarna bestod av en varierande buffé, mycket gott. 22 september I dag var det sovmorgon, eftersom dagen var fri att göra vad vi ville. Nu fick vi verkligen njuta badortsliv. Portoroz hade en härlig sandstrand, härliga bad och solstolar, så vi önskade, att vi kunde förlänga vistelsen med åtminstone en dag, för att riktigt få njuta. Vi hade ju ”förlorat” första dagen, eftersom det regnade då. De som inte varit i Piran tidigare, tog på fm lokalbussen in och ”gjorde” staden., tog en bier på torget och njöt. Sedvanlig buffé på kvällen och efter det samlade Ingrid oss alla i lobbyn för en överraskning. Den visades sig vara Benny och Ingrid T, som kom in utklädda och rev av den gamla slagdängan ”Anders och Britta”. Stort jubel”. Efteråt tyckte Ingrid att vi skulle sjunga ”Vår bästa tid är nu” och alla stämde i för kung och fosterland. En trevlig avslutning på denna vår sista dag i Slovenien. 23 september Ingen sovmorgon i dag, för det var frukost 06.30 och bussen skulle avgå en timme senare, men under frukosten hände det som inte får hända, nämligen att vår kära Marianne halkade på stengolvet i matsalen och föll. Stort blodflöde och eftersom vi inte visste hur illa det var, så tillkallades ambulans, som tog henne och hennes kompis Bodil som medföljare, till sjukhuset i Izola. Vi blev följaktligen försenade i två timmar, men strunt i det, vi kunde hämta dem båda vid sjukhuset, Marianne med plåster på halkan och utslagna tänder, men inget brutet och hon kunde följa med bussen hem. Vi blev alla mycket glada och lättade! Efter en dryg dag, visserligen med många stopp, så stannade vi vid 20.30-tiden vid vårt hotel i Himmelskrohn, som vi bott på första dagen. Snabb middag bestående av höns med ris och curry samt en dessert med glass och katrinplommon, så väntade den sköna sängen. 24 september Sista dagen och sista etappen på väg hem. Efter frukost, så ställde vi upp oss för det obligatoriska gruppfotot, på samma ställe som året innan när vi varit i Österrike. Färden gick i grådisigt väder och duggregn och under resan löste en del en klurig tävling med siffran 3 som gemensam nämnare och Agneta läste högt om Furulunds Skytteförenings resa till Köpenhamn. Efter diverse stopp, men utan köer, var vi i Rostock. Goda flytande varor inhandlades på Bordershop och nöjda körde vi ombord för sista etappen. När bussen angjort Gedser hamn, så väntade ytterligare två timmar på danska vägar. Det var prisutdelning på tävlingen och 1:a pris fick Barbro och Ingela, 2:a pris fick Kerstin och Leif, 3:e Birgitta och Ulla och Gunilla och Willis knep 4:e priset. Priserna bestod av vin samt påsar med godis samt några fick endast godis. Applåder till vinnarna! Vid 21-tiden rullade bussen in i Sandby med nöjda deltagare och vi var ense om att det varit en trevlig resa, fast alltför långt att åka med endast en övernattning i varje riktning. Tack Bojan och Ingrid samt Thells Resor som gjort programmet!

